

# РЕШЕНИЕ

№ 4383

гр. София, 24.06.2015 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 33 състав,**  
в публично заседание на 23.04.2015 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Галин Несторов**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **1933** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ, във връзка с чл. 145 и сл. от АПК.

Делото е образувано по жалбата на [фирма], [населено място], представлявано от изп. директор Д. Б., против експертно решение № 0063 от заседание № 013 от 21.01.2014 г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”, с което е отменено ЕР на ТЕЛК при 5 МБАЛ – С. № 2352 от 155/04.10.2013 г., с което е потвърден изцяло болничен лист № 2250211, издаден от д-р М. Б..

В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспорения административен акт като издаден в противоречие с целта на закона и при липса на мотиви, при нарушение на материалния закон. Конкретно се твърди, че болничния лист е издаден при липса на фактически основания за издаването му, наличие на съответно заболяване. Иска от съда да постанови решение, с което да отмени оспореното решение. В с.з. се представлява от адв. К., която поддържа жалбата, представя писмени бележки и претендира разноски.

Ответникът – Националната експертна лекарска комисия /НЕЛК/, редовно призована, не се представлява.

Заинтересуваната страна СУ „СО” – С., редовно призована, не се представлява;

Заинтересуваната страна С. В. А. – явява се лично и чрез проц. представител адв. А. изразява в с.з. становище, че жалбата е неоснователна, представя подробни писмени бележки, претендира разноски.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с доказателствата по делото, прецени доводите на страните и съобрази законосъобразността на оспорения административен акт, намира жалбата за ДОПУСТИМА, като подадена от надлежна страна-заинтересувана страна в производството, в рамките на преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 112, ал. 1, т. 4 от ЗЗ.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

С експертно решение № 013 от 21.01.2014 г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”, с което е отменено ЕР на ТЕЛК при 5 МБАЛ – С. № 2352 от 155/04.10.2013 г., с което е потвърден изцяло болничен лист № 2250211, издаден от д-р М. Б.. С оспореното решение на НЕЛК се отменя болничния лист като издаден с неправилна диагноза, но се потвърждава състоянието на временна неработоспособност на лицето до постъпването на стационарно лечение по повод провокиран болков синдром и е върната административната преписка на ЛКК да се оправдае временната неработоспособност за 06 и 07.08.2013 г. с нов болничен лист, с вярна диагноза.

С решението се признава за валиден издадения болничен лист като е прието, че освидетелстваното лице е било в състояние на временна неработоспособност в периода, за който е издаден болничния лист, в съответствие с разпоредбите на чл. 23, ал. 1 от П./2010 г. и чл. 10 ал. 1 и чл. 14, ал. 1 от НМЕ/2010 г. Решението е взето по документи, без извършен преглед на лицето като е прието, че не следва да се произнесе органа по неработоспособността към момента на освидетелстването.

В медицинското МЕД на С. А. е налице епикриза от 04.07.2011 г. /л. 12/, според която същата е претърпяла заболяване с диагноза: фрактура трималеоларис декс. Кум луксационен А..

Налице е издаден амбулаторен лист № 004684/05.08.2013 г. /л. 11/, издаден от д-р М. Б. с анамнеза – от три дни с данни за оток и болка в дясна глезенна става и педбедрица. Обективно състояние – десен глезен оточен, леко деформиран и зачервен. Затруднена и ограничена подвижност. Издаден е първичен болничен лист № 2250211 за 5 дни до 09.08.2013 г.

Налице е епикриза от УМБАЛСМ „ПИРОГОВ”, [населено място], Секция по ортопедия и травматология, 2-а травматологична клиника, според която С. В. е приета по спешност на 27.06.2011 г. с диагноза – триглезенно счупване вдясно с изкълчване на глезенната става. Лечение – открито наместване и вътрешна фиксация с плака и винтове.

Според копие от регистрационната книга на д-р Б., с амб. лист 4355/05.08.2013 г. на А. е поставена диагноза – счупване на дисталната част на тибия.

По делото са събрани свидетелски показания на М. А. /Д-Р Б./, чийто показания се кредитират от съда като съответстващи на писмените доказателства по делото – болничен и амбулаторен лист и горепосочените епикризи. Според същите, А. е дошла в кабинета ѝ с оплакване за наличие на тъпа болка, тежест при продължително ходене и натоварване в счупения крайник. Забелязва оток на вътрешния и външния малеол. При свиване в стъпалото има болка както и при въртеливи движения. Подуването и болката представлявали знак за възпаление. При прегледа крака е бил топъл от другия като към 05.08.2013 г., когато е издаден амб. лист счупване не е имало. По ръководството, което е имала, внесено в комп. програма ES 83, д-р А. не е имала код – състояние след счупване.

Според св. Н., А. е взела болничен, за да направи тази интервенция /изваждане на плака и винтове/. Преди това не я бил виждал да куца.

Според обясненията на Д. Б., представител на жалбоподателя, дадени по реда на чл. 177, ал. 1, т. 2 от ГПК, вр. с чл. 144 от АПК, в които са налице доста противоречиви твърдения, от една страна не била виждала А. със счупен крайник, докато по-късно посочва, че крайника ѝ бил счупен през 2010 г.-2011 г., 3-4 години преди издаването на болничния лист. През август 2013 г. не я виждала със счупен крайник, не била със затруднена походка.

Съдът намира, че показанията на св. Н. и обясненията на Б. по никакъв начин не опровергават установените с писмени доказателства и показанията на д-р А. факти, от които се установява, че на 05.08.2013 г. А. е била прегледана, бил ѝ е издаден амбулаторен лист и вследствие на поставената диагноза и обективно състояние, при наличие на болки, оток и подуване на десния глезен, вследствие претърпяна хирургическа интервенция през 2011 г. и поставен имплант – плака с винтове, чието премахване се е оказало наложително като се е наложила и хоспитализация на лицето.

В тази посока е и заключението на вещото лице д-р М. М., по приетата, неоспорена от страните СМЕ, което се кредитира в пълна степен от съда като обективно и съответстващо на всички събрани в производството доказателства. Според същото се налагат следните изводи:

В следствие на установените данни за болки и оток в областта на дясната глезенна става при клиничния преглед на 05.08.2013 г. е назначено лечение с криотерапия, функционален покой и аналгетици. Според вещото лице, с оглед на тези доказателства и последвалата операция – премахване на метални импланти, А. е имала белези за асептично възпаление в областта на дясната глезенна става.

От описаната симптоматика са налице признаци за нарушение във функцията на дясната глезенна става, което определя временна нетрудоспособност към момента на прегледа.

Изданието болничен лист на 05.08.2013 г. № 2250211 е с неправилно поставена диагноза като към момента на счупването А. не е имала счупване на дисталната част на тибията /големия пищял/, а се касае за състояние след счупване на долен крайник с

код Т 93.2 по М. – 10.

Както се установи по делото, д-р Б. неправилно е записала грешен код, поради факта, че по ръководството, което е имала, внесено в комп. програма ES 83, не е имала код – състояние след счупване и поставила код 82.3, който е грешен.

Въз основа на изложеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав прави следните правни изводи:

Експертно решение от заседание № 0063 от заседание № 013 от 21.01.2014 г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”, с което е отменено ЕР на ТЕЛК при 5 МБАЛ – С. № 2352 от 155/04.10.2013 г., с което е потвърден изцяло болничен лист № 2250211, издаден от д-р М. Б., предмет на настоящото производство, е издадено от компетентен орган, съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 1 от П. от специализиран състав по ортопедични заболявания на НЕЛК, определен съобразно водещата диагноза.

Оспореното експертно решение е издадено в установената от закона форма и при правилно приложение на процесуалния закон. Същото е постановено в производство по обжалване на експертно заключение на ТЕЛК, при условията на чл. 50, ал. 1 от П. по документи и при спазване на разпоредбата на чл. 45, ал. 4 от същия като административният орган се е произнесъл по същия болничен лист, по който се е произнесла и ТЕЛК.

В хода на производството не са ангажирани доказателства, които да опровергават направените от специализирания състав на НЕЛК изводи относно неправомерността на издадения на 05.08.2013 г. болничен лист, по отношение на поставения код 82.3, отнасящ се до диагноза – наличие на счупване към момента на прегледа. Правилни са изводите, относно липсата на основание за издаване на болничен лист на това основание. Правилно и на основание чл. 50, ал. 1 от П. процедурата е проведена по документи, предвид липсата на обективна възможност за преценка към момента на издаване на процесното решение, за наличието на временна нетрудоспособност на лицето, на което е издаден болничен лист. Правилно е прието, че все пак са налице доказателства, относно състоянието на временна неработоспособност на пациента А., с оглед наличие на съответните болкови и видими синдроми за възпаление на дясната глезенна става, вследствие наличието на поставени импланти, което е наложило и хирургическото им отстраняване. Всички доказателства по делото са в посока на тази фактическа обстановка, правилно изведена от адм. орган. Неоснователни са възраженията на жалбоподателя за незаконосъобразност на оспорения административен акт,.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от НМЕ: „Временна неработоспособност е налице в случаите, при които осигуреното лице не може или е възпрепятствано да работи поради: общо заболяване; злополука; професионална болест; лечение в чужбина; санаторно-курортно лечение; належащ медицински преглед или изследване; карантина; отстраняване от работа по предписание на здравните органи; гледане на болен или на карантиниран член от семейството; належащо придружаване на болен

член от семейството за медицински преглед; изследване или лечение в същото или в друго населено място, в страната или в чужбина; бременност и раждане; гледане на здраво дете, върнато от детско заведение поради карантина в заведението. Болничен лист за балнеолечение, климатолечение и таласолечение се издава само на временно неработоспособен осигурен, чието заболяване е показано за такова лечение.”

Болничният лист е издаден в хипотезата на наличие на заболяване, вследствие претърпяна злополука от посочената разпоредба, при наличието на временна нетрудоспособност на освидетелстваното лице, удостоверено с експертното мнение на лекаря, осъществил прегледа. В случая действително е поставен грешен код на назначени процедури, което налага отмяна на болничния лист и издаване на нов при поставяне на правилната диагноза и код на лечение както посочва и вещото лице - състояние след счупване на долен крайник с код Т 93.2 по М. – 10.

Възраженията на жалбоподателя са неоснователни. При липсата на нарушение на процесуалния закон и на материалния закон при издаване на процесното решение на НЕЛК, с което е отменено решение на ТЕЛК, с което е потвърден болничен лист № 2250211 като са дадени правилни указания за приложение на материалните норми, съдът намира, че жалбата е неоснователна и като такава следва да бъде отхвърлена.

Разноски своевременно се претендират от адв. К. в размер на 300 /триста/ лева адв. хонорар, за изплащането на който е налице доказателство /л. 56/ и за такса за призоваване – 20 лева /л. 25/, поради което на основание чл. 143, ал. 3 от АПК следва да бъдат присъдени на страната, която се ползва от акта.

Предвид изложените съображения, Административен съд София-град, Второ отделение, 33 състав, на основание чл. 172 от АПК

### Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от изп. директор Д. Б., против експертно решение № 0063 от заседание № 013 от 21.01.2014 г. на Националната експертна лекарска комисия „Специализиран състав на НЕЛК по ортопедични болести”;

ОСЪЖДА [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], представлявано от изп. директор Д. Б., да заплати на С. В. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], разноски по делото в размер на 320 /триста и двадесет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

